

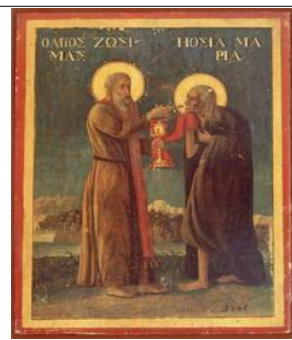
Anul VIII nr. 15 (378)

14 Aprilie 2019

Duminica a V-a din Post

(Cuv. Maria Egipteanca)

www.parohiamartisor.ro

*„În vremea aceea, luând pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus a început să le spună cele ce aveau să I se întâmple, zicând: Iată, ne ducem sus în Ierusalim și Fiul Omului va fi dat căpeteniilor preoților și cărturarilor; și-L vor osândi la moarte și-L vor da în mâna păgânilor, care-L vor batjocori și-L vor bate și-L vor scuipa și-L vor omorî, dar a treia zi va învia. Atunci au venit la dânsul Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, și I-au zis: Învățătorule, voim să ne faci ceea ce vom cere de la Tine. Și Iisus i-a întrebat: Ce voți să vă fac? Iar ei I-au spus: **dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta și unul de-a stânga Ta, întru slava Ta.** Dar Iisus le-a răspuns: **Nu știți ce cereți!** Puteți să beți paharul pe care-l beau Eu și să vă botezați cu botezul cu care Mă botez Eu? Iar ei I-au zis: Putem. Iisus le-a zis atunci: Paharul pe care Eu îl beau, cu adevărat îl veți bea, și cu botezul cu care Mă botez, vă veți boteza. **Dar a ședea de-a dreapta și de-a stânga Mea, nu-Mi este îngăduit să dau decât acelorora pentru care s-a rânduit.** Când au auzit ceilalți zece, au început să fie mânioși pe Iacov și pe Ioan. Iar Iisus, chemându-i la Sine, le-a zis: **Știți că cei ce se socotesc cărmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpânesc. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care dintr voi va vrea să fie mai mare să fie slujitorul vostru. Și care va vrea să fie cel dintâi între voi să fie slujitorul tuturor, pentru că și Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci ca El să slujească și să-și dea viața preț de răscumpărare pentru mulți.**” (Marcu 10, 32-45)*

Prin aceste cuvinte ale Mântuitorului este răsturnată nu numai o mentalitate învechită și păgubitoare pentru oameni a lumii de dinaintea Lui, ci și această lume veche în întregul ei. **Cei care conduceau popoarele înainte de Hristos își concentră raportarea lor la cei din jur în funcție de egoismul și puterea lor, la mândria și disprețul lor față de semenii lor.** Ei bine, **Mântuitorul transformă** în mod radical această relație bazată pe egoism și dispreț într-una ce **pune în centru slujirea semenilor.** Dar această slujire nu o impune de la o lege, putere sau normă exterioară, ci **El Însuși devine criteriul, norma sau porunca slujirii,** așa cum precizează Domnul Însuși: „**Că și Fiul Omului n-a venit ca să I se slujească, ci ca El să slujească și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți**” (Marcu 10, 45).

Slujirea oamenilor este recomandată de către Mântuitorul ca fiind mărturia sau semnul esențial al apartenenței acestora la calitatea de ucenici ai Săi. **Slujirea nu este una dintre posibilele alternative ale vieții creștine, ci ea este însăși inima apartenenței la Trupul Său tainic - Biserica.** Ea este atât de importantă, deoarece este purtătoare de iubire și transmițătoare de căldură umană și iubire creștină. Mântuitorul a venit în lume pentru a o răscumpăra din păcat și din moarte și pentru a-i împărtăși cât mai multă viață. **Această viață se transmite prin actul slujirii.** Prin slujire, oamenii devin solidari unii cu alții, își trăiesc durerile, aspirațiile și nevoile unii altora. Dar nu pot să realizeze această comuniune interpersonală concretă în săvârșirea faptelor bune dacă nu reușesc să depășească egoismul propriu și să-și înfrângă pornirile păcătoase, care-i închid ca într-o închisoare a acestui egoism, fără legătură cu cei din jurul lor. De aceea, **este necesară intensificarea postului și a rugăciunii pentru ca sufletele oamenilor să fie sensibilizate** pentru o percepție mai clară a responsabilităților creștine, așa cum ne învață Iisus Hristos.

Dar Iisus Hristos ne învață slujirea adevărată a oamenilor pentru că **El Însuși a fost Slujitorul prin excelență.** Ce mare taină și frumusețe spirituală este aceasta! **Dumnezeu Cuvântul a venit la făptura ce s-a creat prin El (cf. Ioan 1, 3) pentru a o sluji. Fiul Omului a venit în lume pentru a sluji făpturii, pentru a sluji omului. Dar nu a venit ca să slujească unui om desăvârșit, ci omului aflat în păcat, răutate și moarte.** Ce mare taină este aceasta a apropierei pline de iubire a lui Dumnezeu Cel desăvârșit de omul supus stricăciunii și diavolului! Fiul Omului a slujit și slujește mereu creației Sale, nelepădându-Se de ea nici atunci când aceasta se îndepărtează și Îl neagă pe Creatorul și Mântuitorul ei. Aceasta a fost și este posibil printr-o iubire atotputernică și mult-milostivă a lui Dumnezeu.

Pentru încurajare și întărire, credincioșii au în față pilda Mântuitorului, Care spune: „*Fiul Omului n-a venit ca să I se slujească, ci ca El să slujească și să-și dea viața preț de răscumpărare pentru mulți*” (Marcu 10, 45). **Va înțelege oare omul de astăzi că este chemat nu ca să i se slujească, ci ca să slujească el însuși, în mod jertfelnic,** după îndemnul lui Hristos? Credincioșii vor avea ca ajutor, motivație și întărire pe acest drum al slujirii îndemnul Sfântului Apostol Pavel: „*Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos*” (Galateni 6, 2). **Prof. Univ. Ioan Tulcan - <http://ziarullumina.ro>**

Din viața acestei sfinte se desprind mai multe învățături, dar subliniez doar una singură: **dorința fierbinte a Mariei Egipteanca de a se împărtăși.** Mai sunt două săptămâni până la Paști. Este momentul să luăm hotărârea ca de Sfintele Sărbători ale Învierii Domnului să ne împărtășim cu Sfintele Taine. Nu trebuie să amânăm acest eveniment de la un post la altul prin cuvinte ca: “sunt prea tânăr” sau “sunt prea păcătos”, cuvinte care sunt străine de credința noastră creștină.

Biserica nu este numai pentru cei drepti (cine poate spune despre el ca este drept?) **ci și pentru cei păcătoși, pentru că nu merge la doctor cel sănătos, ci cel bolnav.** Atâta vreme cât Sfântul Apostol Pavel a spus că “sunt cel dintâi dintre păcătoși” înseamnă că “nu este om care să trăiască și să nu greșească.”

Biserica este un locaș de închinăciune unde credinciosul învață despre credința creștină, își descarcă sufletul și conștiința atunci când se spovedește să se simtă mai bine. Ducând-ne cu gândul la viața sfințită a cuvioasei Maria Egipteanca să ne rugăm Bunului Dumnezeu să ne ajute să ne continuăm postul până la învierea Mântuitorului pentru a ne împărtăși cu Trupul și Sângele Lui, totdeauna și acum și pururea și în vecii vecilor: Amin !

Pregătirea pentru împărtășire

Alexander Schmemmann, Extras din "Postul cel Mare"

Un stadiu al pregătirii pentru împărtășire este așezat pe **cercetarea de sine de care vorbește Sfântul Apostol Pavel: „Să se cerceteze însă omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar”** (I Corinteni, XI, 28). Scopul acestei pregătiri care **constă în post și rugăciuni speciale** (Rânduiala Sfintei împărtășiri), starea de veghe duhovnicească, pace etc. **nu este să determine omul a se considera „vrednic” ci de a-l face conștient tocmai de nevrednicia sa și să-l călăuzească spre adevărata pocăință. Pocăința înseamnă** toate acestea: **omul vede păcătoșenia și slăbiciunea sa, realizează starea sa de îndepărtare de Dumnezeu, trăiește durerea și regretul cauzate de acea stare, dorește iertarea și împăcarea, respinge răul și optează pentru reîntoarcerea la Dumnezeu, și, în cele din urmă, dorește Sfânta împărtășanie pentru „tămăduirea sufletului și a trupului”**. Această pocăință nu începe, totuși, cu preocuparea asupra sinelui ci cu contemplarea sfințeniei darului lui Hristos, a realității cerești către care fiecare este chemat. **Numai pentru că vedem „cămara de nuntă împodobită” realizăm că suntem lipsiți de haina de nuntă** necesară pentru a intra înăuntru. Numai pentru că Hristos a venit la noi putem face pocăință, adică ne putem vedea ca nevrednici de dragostea Sa, de sfințenia Sa și astfel să dorim a ne reîntoarce la El. **Fără această pocăință adevărată, fără această „schimbare” lăuntrică și radicală, împărtășania va fi pentru noi către „osândă” și nu către „tămăduire”**. Adevăratul rod al pocăinței este acela că ne poartă către Hristos ca unica mântuire, tămăduire și izbăvire, prin aceea că ne face să realizăm totala noastră nevrednicie. Descoperindu-ne nevrednicia, pocăința ne umple de acea dorință, de acea smerenie, de acea ascultare care singură, în fața lui Dumnezeu, ne face „vrednici”.

Avem nevoie, și mai mult, de redescoperirea Sfintei împărtășanii ca hrană esențială ce are rolul de a ne uni cu Hristos, care ne face părtași la Viața, Moartea și Învierea Lui, ca adevărate mijloace de desăvârșire proprie, ca membri ai Bisericii și de asemenea ca mijloace de desăvârșire a vieții și a creșterii noastre duhovnicești. În cele din urmă avem nevoie de **redescoperirea adevăratului sens al pregătirii ca centru al vieții noastre duhovnicești, ca acel efort duhovnicesc ce ne descoperă întotdeauna nevrednicia noastră și ne determină, deci, să dorim Sfânta Taină a tămăduirii și iertării și care, prin descoperirea către noi a necuprinsei iubiri a lui Hristos către noi, ne face să-L iubim și să dorim unirea în har cu El**.

Întreaga viață a Bisericii: toate rânduielile ei – liturgice și duhovnicești, de pocăință și disciplinare – nu au, într-adevăr, alt scop decât acela de a ne ajuta să transformăm viața noastră proprie într-o permanentă pregătire, nu numai pentru Sfânta împărtășanie ci, în cele din urmă, pentru aceea pentru care împărtășania ne pregătește – bucuria și plinătatea „zilei celei născute” a împărăției veșnice a lui Dumnezeu.

Spovedania și împărtășirea din Săptămâna Pătimirilor:

- **Spovedanie: Luni, Marți și Miercuri – dimineața (9.00 – 11.00) și seara, după Denii (19.00 – 20.00)**
- **Împărtășirea** se mai poate face în cadrul Sfintelor Liturghii din **Joia Mare, Sâmbăta Mare și noaptea Sf.Paști** și nu înainte sau după acestea; doar bolnavii și copiii mici se împărtășesc în afara Liturghiei;
- Nu este suficientă doar postirea. Fără participarea la slujbele Postului și la Sf.Liturghie postul este doar o dietă;
- **În Vinerea Mare nu se împărtășește**, fiind zi aliturgică (fără Liturghie) și de ajunare;
- **În Sâmbăta Mare nu se mai spovedește** (vremea de pocăință a încetat), însă cei mărturisii se pot împărtăși la Liturghia din Sâmbăta Mare sau din noaptea de Înviere.

RADIOUL și TELEVIZORUL ÎN TIMPUL POSTULUI

pr.Mihăiță Popa, *Îndrumar pentru restabilirea sănătății* <https://marturieathonita>

Dacă creștinul de altădată trăia, în mare parte, într-o lume interioară, care îi oferea posibilitatea de a se concentra, cel de astăzi trebuie să facă un efort deosebit pentru a regăsi **dimensiunea esențială a liniștii, care este singura în măsură să ne pună în contact cu realitățile superioare**. De aceea, problema radioului și a televiziunii în timpul Postului nu este o problemă marginală ci, sub multe aspecte, este o chestiune de viață și de moarte spirituală. Trebuie să ne dăm bine seama că **este imposibil de a-ți împărți pur și simplu viața între „tristețea îmbucurătoare” a Postului și ultimele noutăți de pe ecran. Aceste două lucruri sunt incompatibile și unul va ucide pe celălalt**. Și este foarte posibil ca, în lipsa unui efort deosebit, „ultima noutate” să aibă șansa de a ieși biruitoare. De asemenea, televizorul a devenit, fără măcar să sesizăm, idolul familiei noastre, căruia îi închinăm zilnic un timp cât mai îndelungat toți, de la cel mai mic până la cel vârstnic.

O primă măsură, care poate fi sugerată, ar fi deci **reducerea serioasă a folosirii radioului și televizorului în perioada postului**. Nu putem spera la un post total, dar cel puțin la unul ascetic, de exercițiu care, așa cum știm, presupune înainte de toate schimbarea regimului obișnuit de ascultare și reducerea lui. Nu este nimic rău, de exemplu, în a continua să urmărești știrile sau să alegi programe serioase, mai interesante, care te pot îmbogăți intelectual și spiritual (Trinitas TV și Radio Trinitas). **Ceea ce trebuie să înceteze, cel puțin în perioada postului, este acea viziune continuă la televizor**, care transformă omul într-un obiect înfundat într-un fotoliu, lipit cu privirea de ecran și absorbind pasiv tot ceea ce se transmite.

Postul trebuie simțit ca un timp special, un timp care este continuu prezent și care nu trebuie să fie întrerupt, să se piardă, să se distrugă. **Cu cât mintea omului va fi golită mai mult de toate imaginile și ideile lucrurilor și ființelor, cu atât se va putea înălța mai mult către Dumnezeu.**

Sâmbătă, 20 aprilie 2019, programul Pelerinajului din ajunul praznicului Intrării Domnului în Ierusalim

Plecare 16.15 de la Mănăstirea Radu Vodă → Bd. Mărășești → Bd. Dimitrie Cantemir → Str. Bibescu Vodă → Str. Șerban Vodă → Catedrala Mitropolitană Sfântul Spiridon – Nou (sosire 16.45; plecare 17.00) → Str. Principatele Unite → Str. Ienăchiță Văcărescu → Str. Sfânta Ecaterina → Biserica Sfânta Ecaterina – Paraclis Universitar (sosire 17.15; plecare 17.30) → Str. Bibescu Vodă → Colina Bucuriei → **Catedrala Patriarhală (sosire 17.45)**

Programul săptămânii 14 aprilie – 21 aprilie 2019

Duminică	14 aprilie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Maria Egipțeanca) – Pr.Ticu
Duminică	14 aprilie	17– 19	- SF.MASLU de obște la parohia Înălțarea Domnului (Pr.Florin Voineag)
Luni	15 aprilie	17 – 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Martți	16 aprilie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	17 aprilie	8 - 11	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sfîntirea mică a apei – Pr.Ticu
Joi	18 aprilie	8 – 10	- Spovedanie și împărtășit elevi
Vineri	19 aprilie	8 – 12	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Taina Sf.MASLU
Vineri	19 aprilie	17 – 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	20 aprilie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți (dezlegarea sărindarelor) – Pr.Ticu
Sâmbătă	20 aprilie	16 – 18	- PELERINAJUL de FLORII (plecare de la mănăstirea Radu Vodă)
Duminică	21 aprilie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Intrarea Domnului în Ierusalim -Floriile) – Pr.Dragoș